

юридичних осіб та, як наслідок, втрату довіри з їх боку; «рейдерські атаки» на промисловий та фінансовий сектор економіки [3].

Достатньо вагомою проблемою, що стоїть на заваді розвитку сектору небанківських фінансово-кредитних установ є недосконалість правового регулювання. Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» від 12.07.2001 не містить чітких вимог стосовно організаційно-правової форми та мінімального розміру капіталу зазначених установ.

Правове регулювання небанківських фінансово-кредитних інститутів в законодавстві України є фрагментарним та суперечливим за змістом. З метою їх упорядкування доцільно внести зміни до законів України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та «Про банки і банківську діяльність» у частині уточнення поняття небанківської фінансово-кредитної установи, аспектів її реєстрації та переліку послуг.

Основні висновки. На нашу думку, становлення небанківських фінансових інститутів в Україні потребує державного регулювання їх чисельності; впровадження прозорих відносин в аспектах зобов'язань їх з клієнтами; зрозумілу направленість грошових потоків і результативність від їх вкладень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Левченко В.П. Розвиток ринку небанківських фінансових послуг: монографія. К. : ЦУЛ, 2013. 368 с.
2. Васько Ю.В. Сучасний стан і перспективи розвитку фінансово-кредитних установ України. URL : <http://libfor.com/index.php?newsid=2990> (дата звернення: 01.03.2020)
3. Дубина М. В. Стан та перспективи розвитку системи парабанківських посередників. URL : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum./NvFbi/2010_3/08st.pdf (дата звернення: 28.02.2020)
4. Економічна теорія: Політекономія: посібник / за ред. В.Д. Базилевича. К. : Знання-Прес, 2007. 719 с.

Анатолій Кіріленко,

студент III курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу
Бердянського державного педагогічного університету

Науковий керівник: **Ю.А. Білова**

викладач (БЕГК БДПУ)

РОЗВИТОК БІРЖ В УКРАЇНІ

Біржа (лат. bursa – гаманець) – організована форма оптового ринку масових товарів. Існують біржі, на яких здійснюється оптова торгівля переважно сировинними та продовольчими товарами за стандартними сортами і зразками, та фондові біржі, на яких здійснюється торгівля цінними паперами (акціями, облігаціями). Купівля-продаж іноземної

валюти, а також переказних векселів відбувається на валютній біржі, що є складовою частиною фондової біржі. Найважливішу роль у розвинутих країнах Заходу відіграють фондові біржі, оскільки на них відбувається торгівля основним видом сучасного багатства – акціями, облігаціями.

Новими тенденціями на біржовому ринку є укладання форвардних догод подальшого експорту продовольства, асортимент якого значно розширюється.

Суттєвим недоліком функціонування вітчизняних бірж є недостатньо відпрацьований механізм торгівлі ф'ючерсними контрактами, що не дає можливості виробникам та споживачам класичних біржових товарів застрахуватись від ризику несприятливої кон'юнктури на ринку реального товару за допомогою операцій пов'язаних з хеджуванням. Ці операції є вагомим, регулюючим чинником цінової збалансованості товарів та гальмівним механізмом інфляційних процесів у країнах з розвинутою ринковою економікою.

Недоліки в організації біржового ринку викликані, найперше, концептуальною безсистемністю переходу України до ринкових відносин та прогалинами нормативно-законодавчої бази. Сморід негативно впливають на ефективність біржових структур та практично роблять неможливою реалізацію основної функції товарної біржі – забезпечення гуртової торгівлі.

В Україні досі не вироблено державної політики щодо біржового будівництва. Саме цей фактор став одним із вирішальних причин кризи універсальної біржі реального товару в Україні. У всіх країнах, де існують біржі, особливо ф'ючерсні, при урядах створюються спеціальні органи, як правило, комісії з високим державним статусом, що регулюють та контролюють ф'ючерсні ринки та ринок цінних паперів. Становлення та функціонування окремо товарної, фондової та валютної бірж в Україні, причому регульованих окремими недосконалими законодавчими актами та положеннями, не призвело до впорядкування ринків сировини, цінних паперів, іноземної валюти..

Зважаючи на ситуацію, що склалась на товарному біржовому ринку необхідно:

- створення центрального органу з питань товарного біржового ринку;
- прийняття нової редакції Закону України “Про товарну біржу”, даним законопроектом визначені чіткі критерії щодо створення товарної біржі, що позитивно вплине на розвиток біржового товарного ринку. Адже відразу зникнуть товарні біржі, створені для “укладання однієї угоди”, та відповідно не будуть з'являтися нові подібні товарні біржі, що дискредитують роботу біржових інституцій;
- визначення на законодавчому рівні вимог до професійних учасників товарного біржового ринку, як кваліфікаційних так і фінансових. Подібний досвід в Україні ми маємо по відношенню до роботи професійних учасників фондового ринку;
- запровадження строкових біржових угод, що неможливо реалізувати без наявності клірингових установ. Оскільки клірингові установи повинні виступати гарантом виконання строкових біржових угод;

- розширення в межах чинного законодавства функцій і послуг, які надають товарні біржі на ринку, зокрема інфраструктурне обслуговування;
- удосконалення нормативно-правової бази шляхом розробки нових законопроектів, а саме Законів України “Про товарні деривативи”, “Про зміни і доповнення до Закону України “Про оподаткування прибутку підприємств”, “Про зміни і доповнення до Закону України “Про податок на додану вартість”, доповнення до проектів Податкового та Цивільного Кодексів України та інших, які будуть необхідні для регламентації діяльності товарних бірж на ринку;

Отже, комплексний підхід до стабілізації біржової діяльності полягає передусім у створенні відповідних законодавчих передумов для перетворення сучасного біржового ринку України у цивілізований строковий біржовий ринок, який може зацікавити підприємців у використанні сучасних вискоєфективних біржових інструментів регулювання ризиків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сохацька О.М. Біржова справа: підруч. Тернопіль: Карт-Бланш, 2003. 602с.
2. Організація біржової діяльності: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл. усіх форм навчання баз. напряму підготов. «Менеджмент»] / Кузьмін О. Є. та ін.; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка». Л. : Вид-во Львів. політехніки, 2013. 238 с.

Вікторія КИРИЧЕНКО,
студентка 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Вікторія ШВАЧКО,**
старший викладач (БДПУ)

АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА РИЗИКІВ. УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТНИМИ РИЗИКАМИ

Актуальність. Сучасний стан практики управління проектами в Україні в різних галузях господарства характеризуються набуттям рис «відкритих систем», з досить приблизно визначеними результатами на початку їх реалізації. Тому актуальним питанням для проектного менеджера сьогодні є управління ризиками проекту. Дана галузь знань управління проектами є слабко формалізованою, ризик-менеджмент навіть вважається «неточною» наукою, а ризики, що виникають в проектах, потребують оцінки та управління ними.

Ступінь досліджуваності проблеми. Дане питання розглядається в роботах У. Шарпа, Дж. Бейлі, В. Вітлінського, Г. Великоіваненко, А. Мертенс, В. Шевчука, А. Гойко, В. Морозова, Є. Непомнящого, Н. Сичової, А. Череп, С. Шуміліна, В. Шапіро, В. Герасимова, Д. Ендовицького.

Мета і методи дослідження: визначити необхідність раціонального управління проектними ризиками за допомогою використання порівняльного аналізу та процесного підходу.